

ges, saavel som Afgørelsen af, hvorvidt og da i hvilken Udstrækning der skal aabnes en Ejendom Adgang til at benytte en allerede eksisterende Vej, som ikke hidtil har været benyttet som Vej til Ejendommen, foreslaar man, maa træffes af en Landvæsenkommission, indenfor hvis Kompetence lignende Vejspørgsmaal falder¹⁰). Det forudsættes, at Spørgsmaal om de omhandlede Vejes Istandsættelse og Vedligeholdelse i Mangel af særlig Aftale maa afgøres efter Reglerne i Loven af 14. April 1865.

Ved Tinglysning af en Udskrift af Dommen eller Kendelsen tænkes Vejretten tilagt Prioritet forud for alle Hæftelser i den tjenende Ejendom (jfr. Lovforslagets § 2, 3. Stykke).

For at udelukke Tvivl om Tinglysnings-

kravets principielle Fastholden ogsaa med Hensyn til Vej, der er eneste eller væsentligste Adgang til en Ejendom eller en Lod, foreslaas udtrykkeligt udtalt, at private Færdselsrettigheder i øvrigt ligesom alle andre Rettigheder over fast Ejendom maa tinglyses for at gælde mod Trediemand (jfr. Lovforslagets § 3, 1. Stykke).

Da det for at forebygge Tvist om private Vejes Beliggenhed og Bredde er af Betydning, at der ved Servituddokumenter angaaende Færdselsrettigheder haves tilstrækkelige Oplysninger til senere at stedfæste Servituttens, foreslaas det, at der fremtidig ved Anmeldelse til Tinglysning af et Dokument om en stedbestemt Vejret, naar der ikke i Dokumentet henvises til Matrikulkortets Angivelse af Vejens Beliggenhed, skal medfølge en Matrikulkortkopi, hvorpaa Vejen er indtegnet af en Landinspektør, samt en Genpart af Kortet til Opbevaring i Tinglysningsakten (jfr. Lovforslagets § 3, 2. Stykke).

¹⁰) Jfr. § 12, 2. Stk., i Forordning af 13. December 1793 om Vejvæsenet i Danmark og § 6, 4. Stk., i Lov af 21. Juni 1867 om Bestyrelsen af Vejvæsenet m. m.